

Tale Hånes frikirke 17. september 2023

Skriftlesing (Erna)

2 Tim 3:16 – «Hver bok i Skriften er innblåst av Gud og nyttig til opplæring, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd, ¹⁷ så det mennesket som tilhører Gud, kan være fullt utrustet til all god gjerning.»

Kol 3:16 – «La Kristi ord få rikelig rom hos dere! Undervis og rettled hverandre med all visdom, syng salmer, viser og åndelige sanger til Gud av et takknemlig hjerte».

Slik lyder Herrens ord. Hellige oss i sannhet, ditt ord er sannhet.

I dag skal jeg forkynne, over temaet; «hvorfors lese i bibelen». Et takknemlig tema for her i Hånes frikirke så tror vi at Bibelen er Guds ord og ønsker derfor å løfte opp Bibelen som noe verdt å bruke tid på. Men om du ikke er vant til å gå her, eller ikke deler denne overbevisningen, så vil jeg gjerne få anbefale at du hører på en tidligere tale jeg har hatt her i kirken, hvor jeg gjør grundig rede for hvorfor jeg mener vi kan stole på bibelen som Guds ord. For i dag har jeg ikke tid til å gå inn på alt dette, men skal begynne med utgangspunkt i at Bibelen er Guds autoritative ord.

Og dagens tale er altså en fortsettelse på serien vår som handler om kristne trospraksiser og hvorfor disse er viktig dersom du ønsker å leve som en Jesu disippel i dag. Vi har tidligere snakket om faste, om sabbat, om generøsitet, og i høst om bønn og nå har vi kommet til dette med bibellesning.

Så hvorfor skal vi egentlig lese i bibelen? Den kan jo være litt tung til tider. Og mange av oss kan jo mange av historiene der etter hvert – og sånn sett er det kanskje ikke så mye nytt lenger. Hvorfor skal vi fortsette å lese i noe vi har lest i før - kan det virkelig være så nødvendig, undrer du kanskje?

Det første jeg må minne om er at bibellesning handler om **relasjon og ikke prestasjon**. Marianne Braseth var god til å presisere dette forrige gang når hun snakket om bønn. For det er så lett for oss kristne å gå rundt og kjenne på dårlig samvittighet, men det er en dårlig motivator. Men det er også en annen grøft å gå i – nemlig å bare vente på at den store inspirasjonen skal komme over deg – for den kommer av erfaring ikke helt av seg selv. (litt tørt innimellom, men velger å tro at bibelen gjør noe med oss over tid.) Så hvordan skal vi tenke om dette da?

Jeg tror Thorkild skal snakke litt mer om dette på neste gudstjeneste, så jeg skal ikke gå så mye inn på dette, bortsett fra å si at vi trenger gode **rutiner**, som

etter hvert skaper gode **vaner**, som etter hvert skaper en **lengsel etter mer av Guds ord**. For sånn fungerer vi mennesker – vi begynner å like det vi gjør mye av – og vi synes det er lettere å gjenta ting vi har gjort før, enn å starte med noe nytt og ukjent.

Så går livet vårt litt i faser, og det er ulikt når på døgnet og hvor mye tid vi har tilgjengelig. Men på samme måte som vi ikke dropper å spise, selv når vi er travle, så bør vi ikke droppe guds ord selv om livet kan kjennes hektisk ut. For som Jesus sier, *Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn* (Matt 4:4). Så la meg gi deg 7 grunner til hvorfor vi som kristne fortsatt trenger å jevnlig bruke tid i Guds ord.

1. For det første - Guds ord står fast – det er urokkelig

I Hebreerne 12:27 – *står det at alt det skapte, alt som kan rokkes, det vil rokkes, «for at det som ikke kan rokkes, skal bestå»*. Og hva er det som ikke kan rokkes – jo det svarer Peter på i første Peters brev 1:24, det er Guds ord. (der han siterer fra Jesaja 40:8 *Gresset blir tørt, blomsten visner. Men vår Guds ord står fast til evig tid.»*)

Den store greske filosofen og matematikeren Arkimedes skal ha sagt: *«gi meg et fast punkt , og jeg skal bevege hele verden»*. I dagens verden er det få faste punkter. Relativismen og postmodernismen som avviser objektiv kunnskap har hegemoni i vårt samfunn i dag. Og dersom du avviser at det finnes en gud, så er det ganske så logisk og havne der at det eneste vi mennesker har tilgang til er våre egne subjektive opplevelser og meninger. Men når alt er subjektivt, blir også alt relativt. Men for vi som tror på en Gud, så representerer han et fast punkt – et punkt som gjør at det går an å snakke meningsfullt om objektiv moral, om at det finnes noe som er sant og rett og godt.

Noe av dette kan vi resonnerer oss fram til gjennom å observere Guds skaperverk og ta i bruk den fornuften han har gitt oss, og som han garanterer for. Det kalles gjerne i teologien for den **generelle åpenbaring**, men for mange av de dypeste og viktigste spørsmålene i livet, de såkalte **eksistensielle spørsmålene** som handler om hvor vi kommer fra, hva som skjer etter døden, hva som er meningen med livet og hvordan vi bør leve – så er dette spørsmål som hverken vitenskapen eller fornuften kan svare på. Dette trenger vi den **spesiell åpenbaring** fra Gud for å forstå. Og den får vi gjennom Bibelen, en samling skrifter som er inspirert og **innblåst** av Gud (som Paulus uttrykker det i dagens tekst). Og når vi støtter oss på dette faste punktet, da kan vi stå støtt i stormen. Og det vil komme stormer, **det lover bibelen oss**, og mange av oss har erfart det allerede på ulike områder i livet. Men når vi står fast på Guds ord da

er vi altså som mannen i lignelsen til Jesus som **bygde huset sitt på fjell** og ikke på sandgrunn. Men som Jesus presiserer i lignelsen om bygningsmannen, det er de som handler på hans ord som kan lignes med han som bygde huset på fjell. For Guds ord hjelper oss jo ingenting hvis ikke vi holder fast ved det.

La meg bruke et annet bilde, som kanskje fungerer enda bedre her på Sørlandet. Når du er ute og **seiler på sjøen** og tåka kommer, så hjelper det deg ikke om du har all verdens kart og kompass med i båten, om ikke du har lært å bruke de til å finne kursen. Og det er utrolig lett og bare **følge strømmen** og vinden dit den blåser. Det naturlige for mennesker er å **følge mengden**, minste motstands vei, dit tidsånden blåser. Vi blir alle preget av kulturen rundt oss, og dersom vi ikke jevnlig tar ut **kompasskurs** og sjekker opp mot kartet vil vi nesten umerkelig **drive av kurs**. Og jo mer **antikristen** og ugudelig kulturen blir, og her går utviklingen skremmende raskt, jo mindre hjelp vil den gi oss når det gjelder å holde rett kurs. Da blir det ekstra viktig å ofte søke til Bibelen, som er kartet vårt, og lytte til den hellige ånd, som er vårt kompass.

Bibelen er altså vårt faste punkt. Derfor er den viktig. Og den må derfor være **høyeste autoritet** i livet vårt. Hvis vi kommer til Bibelen med en slik holdning, så vil vi raskt oppleve at Bibelen leser oss. Den utfordrer oss. (**Mark Twain sitat – «Det er ikke det jeg ikke forstår i bibelen som plager meg, det er alt jeg forstår.»**) (Ja, enkelte ting i bibelen kan være litt vanskelig å få helt grep om, men la oss ikke henge oss opp i dette, for det finnes nok av ting som er veldig forståelig, og som utfordrer oss i massevis). Men dersom vi har satt oss selv og våre egne følelser øverst, følelser som alltid vil være preget av tidsånden, så vil Bibelen miste sin kraft og sin evne til å utfordre oss. Da vil vi bare **omtolke eller bortforklare** det vi ikke liker. Og gjør vi det, da har vi byttet om på rekkefølgen, da har vi byttet plass med Guds ord, da har vi **gjort oss selv til Gud**. Da har vi oppgitt vårt faste punkt, og vi står tilbake med bare subjektiv syning, som de postmoderne filosofene har vist oss.

Bibelens autoritet er derfor ekstremt viktig. Og det står kamp om den, det har det alltid gjort. Det begynte allerede i **edens hage**, med slangens listige ord til Eva: «Har gud virkelig sagt?» Og hver gang senere i historien når kristendommen har vært truet, så har det handlet om enten tilgangen til skriften, eller tolkninger av skriften. Det gjaldt under **romernes** forfølgelse av de kristne, da de samlet inn bibler og brant dem. Det gjaldt når den **liberale teologi** gjorde sitt inntog på de tyske universitetene på 1800-tallet, og man begynte fornektet bibelens konkrete betydning fordi man i **rasjonalismens** navn ikke kunne forsone seg med miraklene i bibelen. Det gjaldt i

kommunistlandene, hvor man forbød Guds ord, slik at de måtte smugles inn bak jernteppet. I dag krever kommunistpartiet i **Kina** endringer i Bibelen slik at den ikke skal komme i konflikt med deres ideologi. Men Bibelen kan ikke tilpasses noen kultur, ideologi eller tidsepoke - den utfordrer alle kulturer og alle mennesker - spørsmålet er om du vil **la deg utfordre av den**. Og dernest om du vil lyde den? Velger du å gjøre det, så har du et fast punkt som gjør at du kan være med og bevege hele verden (som vi har i vår menighets **motto**), istedenfor å bare selv bli preget og beveget av den.

2. Men Guds ord er ikke bare urokkelig, det er også levende

Det står i Hebr 4,12. «For Guds ord er levende og virkekraftig og skarpere enn noe tveeggget sverd. Det trenger igjennom til det kløver sjel og ånd, marq og ben, og dømmes hjertets tanker og planer.»

Vi trenger altså ikke bare bibelen for å ha et solid ankerfeste, slik at vi ikke skal drive med strømmen. Men vi trenger også Bibelen fordi den har en unik evne til å **avsløre oss**. Som falske skapninger har vi mennesker en tendens til å søke vårt eget (Filipperne 2,21), og derfor er det ikke lett for oss å skille mellom godt og ondt. Selv om vi har sagt ja til Jesus, så preges vi hele tiden av tidsånden, og våre tanker og dommer er ofte farget av egne personlige meninger, følelser og erfaringer som går mot Guds gode og fullkomne vilje. Men Guds ord skjærer gjennom alt dette; det avslører oss og holder opp **en standard, en loddesnor**, så vi kan se hvordan vi er **skeive i forhold til Guds standard** - for hva som er sant og rett, godt og rettferdig.

Vi mennesker er eksperter på å rettferdiggjøre oss selv, og rasjonalisere både egne valg og handlinger, derfor trenger vi Bibelen som et korrektiv.

Men vi trenger ikke bare korreksjon, vi trenger også **oppmuntring**. I hvert fall gjør jeg det. Og også her leverer Bibelen. Fordi den er **full av Guds løfter**, og avslører **Guds godhet og omsorg for oss**. Så når du er mismodig så trenger du også Bibelen til å minne deg om den framtiden du har i vente, og alle de løftene Gud har for sitt folk. Som når Gud taler gjennom **Jeremia** og minner israelsfolket om at «Jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere **fremtid og håp**». Evangeliet, som er oppsummeringen av hele bibelens storyline, handler jo om de gode nyhetene (som er betydningen av ordet **Evangelion**) som er at Gud elsket oss så høyt at han var villig til å gå i døden for oss fordi at vi kunne ha fellesskap med ham og ikke gå fortapt. Hvem av oss trenger ikke å stadig minnes om dette. Det var grunn nummer 2, **but there is more..**

3. Bibelen er Guds bruksanvisning for menneskeheten og lærer oss hva Guds vilje og hensikt er.

Som gjester i Guds univers er det jo litt greit å vite hva skaperen vil med oss, hva som var hans hensikt med hele skapelsen. Jeg vet ikke hvordan det er med deg, men når jeg kjøper et nytt produkt så liker jeg å kikke litt på **bruksanvisningen** før jeg tar i bruk tingen. Jeg vil jo ikke ødelegge den nye fine saken jeg har kjøpt. Og designeren vet jo hva produktet tåler og hva slags vedlikehold det trenger for å vare lengst mulig. Slik kan man også tenke om **Bibelen - den er en slags bruksanvisning for vår verden og for oss mennesker**. Den inneholder noen prinsipper som vi gjør lurt i å lytte til, for ellers risikerer vi å ødelegge produktet. Guds prinsipper er ikke avhengig av at vi tror på de, de virker uansett.

Så er det ikke slik at Bibelen gir detaljert veiledning for den enkelte av oss. Det er f.eks. ingen bibelvers som eksplisitt forteller oss hvilket yrke vi bør velge, hvor vi skal bo eller hvem vi skal gifte oss med. For Gud gir oss **stor frihet**. Han vil nemlig at vi skal velge ham av fri vilje, ikke av tvang. Han kunne skapt roboter, men han ville heller ha selvstendige individer – skapt i hans bilde, og da måtte vi ha fri vilje. (Og det er kanskje den enkleste forklaringen for hvorfor vi har en del utfordringer her på jorda. Men gud skapte altså den best mulig i verden gitt de forutsetningene han ønsket). Men selv om ikke Bibelen detaljstyrer oss, så gir den oss konkret og ufeilbarlig innsikt i Guds vilje for oss på alle områder av livet.

Og hva er Guds vilje for oss da? Siden vi først snakker om det. Jo, det er jo mye, men aller viktigst må jo være at vi blir reddet fra fortapelsen og får lov å bli Guds barn. Å bli frelst beskriver Bibelen som å gå over fra døden til livet, å få evig liv rett og slett. Og hva er det evige liv ifølge Jesus. Det svarer han på i **Johannes 17:3**. «Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus». Det evige liv starter med andre ord her og nå, gjennom at vi blir kjent med Gud, og det blir vi altså først og fremst gjennom hans ord. Det finnes **ingen annen vei til Gud** en gjennom hans ord, som er identisk med Jesus Kristus. Fordi det er han skriften handler om, det gamle testamentet peker fram mot Jesus, og det nye testamentet beskriver og forklarer Jesus.

Men når vi så har forstått guds hensikt med oss og hvor hans vilje peker oss så trenger vi også **niste på veien**, for vi skal jo holde ut på den **smale sti** som også kan være ganske lang, og det leder meg til mitt neste punkt.

4. Bibelen er vår åndelige mat

Ønsker du å ha åndelig kraft så må du ta til deg åndelig næring. I matt 4:4 forklarer Jesus oss sammenhengen – «Mennesket lever ikke bare av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn». Videre sier han i Johannes 6:63 at; «Det er Ånden som gjør levende, kjødet gagnar ikke noe. De ordene jeg har talt til dere, er ånd og er liv.» Også Paulus har fått med seg dette poenget og forklarer menigheten i Roma at; «troen kommer av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord».

Føler du deg av og til **åndelig svak**? Det gjør jeg, rett som det er. Kanskje det fordi vi **spiser for lite**..?. Da kan det være lurt å ta til seg litt mer av skriften.– for som Jesus sier om seg selv, han som er Guds ord; «Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hungrer, og den som tror på meg, skal aldri tørste» (Joh 6:35). Guds ord er vår åndelige føde, og uten den vil vi mangle den styrken vi trenger for å leve som disipler. (Jødene – honning)

To ferske **undersøkelser** om bibellesning blant kristne i Norge viser at de fleste som regner seg som kristne i Norge i dag leser sjelden eller aldri i Bibelen. Hele **40%** av medlemmene i frikirkeligheten hadde ikke lest i bibelen på et år når de ble spurt (Infact 2014/2017). Når vi som Guds folk sulter oss på denne måten er det kanskje ikke så rart om Resultatet blir **svake og skrøpelige kristne** som lett vippes av pinnen. Og det er ikke slik at vi ikke har en **motstander**, en som ifølge Peter gjerne går rundt som en brølende løve og gjerne vil både skremme oss og få oss til å falle. Det leder meg over på den neste grunnen til at vi bør lese i Bibelen:

5. Guds ord gir ammunisjon og kraft til å stå imot vår fiende, djevelen

Etter at vi har tatt den faste beslutningen om å **følge Jesus, å tjene Gud** helhjertet og avstå fra synd, så vil vi fortsatt oppleve fristelse i våre liv. Jakob sier at vi blir fristet når vi dras og lokkes av våre egne lyster. (Jakob 1,14) Det er klart ut fra Skriften at Satan gjør bruk av disse naturlige lyster og begjær. Han prøver å få oss til å være ulydig mot Guds vilje, ved å tilby ting som naturlig appellerer til oss: **Ære, rikdom eller selvtilfredshet**. Han fristet til og med Jesus, og prøvde å få ham til å gi etter for **egoisme, stolthet og å søke sitt eget**. Og han var til og med frekk nok til å bruke Bibelen når han skulle friste Jesus. (Så om ikke vi kristne kan vår bibel, så er det interessant å merke seg at i hvert fall djevelen kjenner den godt, og det tror jeg er fordi han vet hvilken kraft som bor i guds ord- fordi han vet hvem som står bak dette ordet). Men for hver fristelse Jesus møtte hadde han alltid en kontring. Og for hver eneste forvrengning av

skriften så brukte han Guds ord til å svare djevelen. «Jesus sa til ham: Det står også skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud.» Videre sier han: «Bort fra meg, Satan! For det står skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.» Matteus 4,1-11.

Det er interessant å se hvor utrolig **gjennomsyret Jesus var av skriften**. Sitatene bare rant ut av ham, i alle mulige situasjoner. Og selv i hans aller mest pressede øyeblikk så er det bibelsitater som kommer fra hans munn. Som for eksempel da han henger på korset, helt knust og forslått, og begynner å sitere fra salme 22; «min gud min gud hvorfor har du forlatt meg», og gjennom det plasserer seg selv inn i en av de sterkeste messiastekstene fra det gamle testamentet. Og som Jesus selv sier; «Disippelen er ikke større enn sin læremester», så hvis Jesus var avhengig av å bade seg i skriften, så trenger vel vi det enda mer.

Så hvordan er det med deg? Har du også et motsvar når fristelser og løgntanker kommer din vei? Fyller du deg med Guds ord? For som Jesus sier i bergprekenen (Luk 6:45) **«For det hjertet er fullt v, det tåler munnen»**. Det vi fyller oss med preger oss. Så enkelt er det. Hva renner din munn over av? Paulus skriver til efeserne: **«Tå på dere frelsens hjelm og Åndens sverd, som er Guds ord.»** (Efeserne 6,17). Bibelen, Guds ord, er et våpen. Det er et sverd som gir oss makt og myndighet til å seire midt i fristelsen. La oss oppmuntre hverandre til å ta opp dette sverdet oftere!

6. Bibelen er et utømmelig skattkammer

Og når vi gjør det, slik mange kristne troshelter før oss har gjort, så tror jeg vi vil oppleve at Bibelen bare blir **mer og mer interessant** med årene. Og det er jo fordi at vi forandrer oss igjennom livet. Og dermed så ser vi stadig nye ting i Bibelen. For Bibelen har mange nivåer av budskap, noe treffer noen mens andre elementer treffer andre. Noe ser du med en gang mens andre ting oppdager du først senere etter mange års studier, ikke fordi du nødvendigvis har blitt så mye smartere, men fordi du har gjort deg andre erfaringer og derfor oppdager nye koblinger og hyperlinker til andre steder i teksten som du etter hvert har gjort deg kjent med. Derfor er det alltid mer å hente, og det kan være gøy å høre på mennesker som kommer til bibelen med en annen **kulturbakgrunn** enn deg selv, fordi de gjerne oppdager og ser andre ting enn det du selv har sett.

7. Til sist, og dette er nok den viktigste grunnen –så bør vi lese i bibelen fordi Gud ønsker det og Jesus ber oss om det.

«Den som elsker meg, vil holde fast på mitt ord, den som ikke elsker meg holder ikke fast på mitt ord», sier Jesus i Johannes 14:15. Klarere kan det vel knapt

sies. Og hvorfor er dette viktig for Jesus? Jo fordi han **ønsker relasjon med oss**. Han elsker oss og lengter etter å være sammen med oss. Det er derfor han skapte oss. Du vet når man har lyst til å bli kjent med ny person, så kan man spørre andre som har møtt personen om å fortelle om han eller henne, og gjennom det kan man lære en god del om en person. Men dersom vi virkelig skal kjenne personen så holder det ikke bare å høre om han fra andre, da må vi **kommunisere** med han selv. Og siden Bibelen er guds ord, så er det å ta til seg Guds ord en form for kommunikasjon med gud. Gjennom den blir vi kjent med hvem han er, **hans karakter, hans tanker, hans følelser**. Bibelen er på mange måter **Guds kjærlighetsbrev til menneskeheten**. Der gir han tilkjenne sine følelser for oss og sine hensikter med oss. Jeg vet ikke om du har fått noen kjærlighetsbrev i løpet av livet, jeg har ikke fått altfor mange (det er aldri for sent Ingunn..) men de få jeg har fått de har jeg lest mer enn en gang. Hvis Bibelen er Guds kjærlighetsbrev til oss, så fortjener han at vi leser den mer enn en gang. Og saken er den, når vi er forelsket så blir det ikke en plikt å lese kjærlighetsbrevet, da blir det en glede. For når du er forelsket, så lengter du etter å høre hva din kjære har på hjertet. Så det vi kanskje trenger mest av alt er **å bli forelsket i Jesus på nytt**.

Ja, men hvordan blir jeg det da Andreas? Jo det er som i enhver kjærlighetsrelasjon, følelsene kommer ikke hele tiden av seg selv, det er **lett å ta hverandre for gitt** etter en stund, men den sikreste måten og holde de varme følelsene ved like er å være sammen med din kjære, og uttrykke din kjærlighet for vedkommende og mens du minner deg selv om alt det gode din kjære har gjort for deg. Det er det vi gjør når vi **synger lovsanger til gud, ber til ham og leser i Bibelen**. Det er som en **god spiral**, jo mer du fyller deg med guds ord og løfter, jo mer du tilber ham og er sammen med ham, jo mere glad vil du bli i ham.

Og vår kjærlighet til gud er alltid bare et **gjensvar** på hans kjærlighet til oss. For gud var allerede forelsket i oss før vi oppdaget ham. Og han lengter etter å uttrykke sin kjærlighet til oss og når vi skjønner hvor høyt han elsker oss så vil vi også ønske å høre hans tanker om oss som vi finner uttrykt i Bibelen.

Avslutning

Jeg skal gi meg straks nå, men jeg vil avslutte med å fortelle en sann historie som jeg håper kan oppsummere litt av det jeg har prøvd å formidle til dere om Bibelen i dag. Den handler om **forfatteren Dorothy Sayers**. Hun var en kjent forfatter på den første halvdel av nittenhundretallet og er spesielt kjent for en serie detektiv noveller om den fiktive karakteren **lord Peter Wimsey**. Han var en fiktiv aristokratisk dektektiv på 1930-tallet som løste alle mulige kriminalsaker. Sayers skrev en hel serie av historier og noveller om lord Peter.

Men halvveis gjennom serien dukker det plutselig opp en kvinnekarakter i novellene. Denne nye karakteren har navnet **Harriet Vane**, og er en kvinnelig forfatter og en av de første kvinnene som har fullført en grad ved **Oxford**-universitetet. I boken så blir Harriet og Peter forelsket og blir et par. Inntil da i serien har Lord Wimsey vært en litt **fortapt og ulykkelig ungkar** - helt til denne kvinnen dukker opp og gjennom sin kjærlighet begynner å helbrede hans brudne sjel.

Det som er veldig interessant er at Dorothy Sayers, på samme vis som hennes fiktive karakter, også var en av de første kvinnene til å fullføre en grad på oxford universitetet. Og på samme vis som Harriet Vane så var det også Dorothy Sayers en forfatter av spenningsnoveller. Det som egentlig skjedde var at forfatteren så på den karakteren hun hadde skapt, lord Peter Wimsey, og så at han **trengte noen til å redde ham**. Så skrev hun rett og slett seg selv inn i sin egen historie. Hun så på den verden hun hadde skapt og så ble hun forelsket i sin egen hoved-karakter, Peter Wimsey, og så skrev hun seg selv inn i den historien så hun kunne redde ham.

Dette er på mange måter et **vakkert bilde** på forholdet Gud har til oss og den verden han skapte. Han lot seg selv inkarnere inn i den fallende verden for å redde menneskeheten fra oss selv. Ja helt til **korsets død** var han villig til å gå, og det var **ikke bare i en fiktiv i verden** komme med en i den virkelige verden han hadde skapt. Når Bibelen er en slik kjærlighetshistorie, da gir det i hvert fall meg lyst til å lese i den. Jeg håper også du gjennom å lytte til denne talen har fått ny motivasjon og forståelse for viktigheten av denne boken.

La oss be!